

len i den nugældende Stempelovs § 15, som væsentlig gaar igen i det her stillede Forslags § 9, kun kan anvendes paa bekræftede Genparter, ikke paa Genparter, der fremlægges under en Retssag uden at være forsynede med skriftlig Bekræftelse, selv om de Omstændigheder, hvorunder de fremlægges, maa medføre, at Parterne ved Fremlæggelsen maa siges at have godkendt Genpartens Overensstemmelse med Originalen. Det er endogsaa blevet statueret, at Parterne under disse Omstændigheder ikke var pligtig til at udtale sig om, hvorvidt Originalen var stemplet eller ikke, og derved aabnes let Adgang til at omgaa de gældende Regler, idet en Sagfører, som paa en Parts Vegne ønsker at gøre et ustemplet Dokument gældende under en Retssag ved at forevise Modpartens Sagførers Dokumentet, kan forhindre, at han gør Indsigelse mod Rigtigheden af den ubekræftede Genpart, som derefter kan fremlægges; der kan jo ogsaa ligefrem finde Overenskomst Sted mellem Sagførerne derom. Det er klart, at saadanne Tilfælde, hvoraf der forekommer mange i Praksis, og hvoraf der ogsaa er konstateret en Del for Skattedepartementet, i høj Grad tjene til at svække den Kontrol, som der netop gennem Dokumenters Anvendelse i Retsager kan øves med hele Stempelovgivningens Overholdelse. Jeg tror ikke, man vil vinde ved, at der opstaar større og større Løshed paa disse Omraader, man styrker alt for let den Opfattelse, at Stempelpligt er noget, som det ikke er saa forskrækkeligt at søge at slippe udenom, og som det er in confesso, at man endogsaa for Retten i mange Tilfælde unddrager sig. Jeg tror ikke alene, det er skadeligt for Statskassen, det er heller ikke særligt fremmende for den offentlige Moral.

Jeg skal endvidere omtale Ændringsforslaget under Nr. 31 til § 64. Ved denne Ændring har et Flertal foreslaaet, at i de Tilfælde, hvor Stempelafgiften forhøjes til det dobbelte, naar en fast Ejendom overgaar til Stiftelser, til Aktieselskaber eller lignende, altsaa kort sagt kommer i en fastere Besiddelsesform, hvorved man antager, at den for mange Aar vil undrage sig Omsætningen og derved Stempelafgiften, godtgøres den erlagte Forhøjelse af Stempelafgiften, saafremt den faste

Ejendom paa ny skifter Ejer, inden der er forløbet 10 Aar, efter at den er overdraget til en af de omhandlede Institutioner eller Selskaber. Jeg mener, at disse 10 Aar ere en alt for lang Tid, jeg kan indrømme, at der kan være Brug for en Ventil i dette Tilfælde, idet der kan være visse Aktieselskaber, navnlig de saakaldte Ejendomsselskaber, hvis Forretning det er ikke blot at administrere og udnytte Ejendommene, men ogsaa at handle med dem saaledes, at Ejendommene meget hurtigt gaa fra Haand til Haand. Der kan være saadanne Tilfælde, hvor Bestemmelsen ikke virker efter sin Hensigt, og hvor en Ventil kan være gavnlig, men jeg finder at det at sætte Fristen til 10 Aar, er at gaa alt for vidt, det vilde være naturligere at sætte den til 5 Aar. Og det vilde ogsaa være naturligt at søge et Korrektiv til den anden Side, saaledes at, naar en Ejendom blev uforholdsmæssig lang Tid paa den samme Haand, man da gentog Stemplingen. Det sidste har det ærede Udvalg ikke villet gaa ind paa, og de 5 Aar har man ønsket forlænget til 10. For mig vilde Bestemmelsen blive betydelig mere antagelig, hvis man kunde forandre de 10 Aar til 5.

Jeg skal nu sige et Par Ord om forskellige Forslag fra Flertallets Side med Hensyn til Fritagelse for Stempelpligten. Det er jo bekendt, at siden Stempeloven af 1861 har vor Lovgivningspraksis bevæget sig, man kan godt sige, i en uafbrudt Linie henimod Fritagelse for de Stempelafgifter, der paahvile Smaafolk. Det har været Lovgivningens Synspunkt i stigende Grad at give Afkald paa Stempelafgifter af mindre finansiell Betydning, der faldt paa Smaakaarsfolk. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at anføre den lange Række Tilfælde, hvor Lovgivningen siden 1861 har været inde paa det, man kan næsten sige med stigende Hastighed. Og baade Kommissionen og Regeringen have fulgt denne Linie i vor Lovgivning, som Udvalgets Flertal nu i nogen Grad ønsker at vige bort fra. Jeg anerkender, at Udvalget i enkelte Tilfælde har accepteret de foreslaaede Fritagelser, men i flere Tilfælde har man ikke villet acceptere dem eller kun gaa med dertil i betydelig begrænset Omfang. Jeg skal her først pege paa Ændringsforslaget un-